

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

A Meridie, Hora Considerationis. De Servitio Dei, sinè intuitu ullius
mercedis, & desiderio videndi Deum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](#)

In Colloquio: Et quidni , pretiosissima
Dei mei Mater ! velim usque ad defatigatio-
nem servire Filio tuo ? qui pro me fatigatus
est , sudavit , sanguinem fudit , & tandem in
lecto crucis quievit ? quidni velim & tibi
usque ad defatigationem deservire ? ubi
æquiùs & fortunatiùs impendam , expen-
dámque & prodigam vires meas , quàm in
obsequio vestrī : Nolo me superari ab Auli-
cis , qui in obsequijs Dominorum suorum
fatigantur , & moriuntur , &c.

In fine , Pater , & Ave.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano diei octavæ.

*De Servitio Dei sine intuitu ullius
mercedis , & de desiderio videndi DEVM.*

i. Postquam Christus Dominus retulit de
quodam homine divite , annosque plurimos
ad comedendum , bibendum & epulandum
sibi pollicente , cui Deus dixit : Stulte , hac
nocte animam tuam repetent à te , & hæc , que
parasti , ejus erunt ? ita conclusit historiam :
Sic est qui sibi thesaurizat , & non est in Deum di-
ves. Quærunt hic Sacræ Scripturæ interpre-
tes , quid sit thesaurizare sibi , nec esse divi-
tem in Deum ? S. Augustinus de tempore ,
serm. 44. quem refert Cornel. à lapide in
hunc locum , dicit : Eum esse divitem in Deum ,
qui

qui est plenus charitate , seu qui ex charitate sola servit Deo , non intuitu ullius mercedis , etiam cœlestis , thesaurorumque Regni Dei.

2. Sic erga Deum dives fuit magnus diuinorum æstimator Job , dum protestatus est , *Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo : veluti diceret: non propter vitam, ullumve bonum meum spero in Deum, illique servio, sed propter illum solum.*

3. Tales erga se divitias placere sibi ostendit Deus , dum in quodam raptu S. Magdalena de Paz exhibuit S. Joannem Evangelistam , séque in anima ejus singulariter oblectantem , eò quod anima illa omnia operata sit ex solo Dei amore , & ex eodem animas ad suum Creatorem duxerit , ut refert P. Tausch de Matre dolorosa . lib. 2. cap. 12.

4. De ipsa uero hac S. Magdalena scribitur in vita ejus , eam dicere solitam : Si crederem , me uno solo verbo prolato ob aliud finem , quid ob amorem Dei , posse evadere Seraphinum , nunquam illud proferrem.

5. Jam de S. P. N. Ignatio in hac materia quid dicendum audiamus illum in exercitijs suis ita loquentem : *Suscipe Domine universam meam libertatem, &c. amorem tuum solum cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis, nec aliud quidquam ultra posco. Et in Sumario vult à suis omnibus semper id spectari, ut serviant & placeant divinae bonitati , propter illam ipsam potius, quam*

quam ob timorem pœnarum, vel spem præmiorum.

6. Executus est eximiè Regulam hanc optimus Frater Joannes de Soto Vestiaris è nostra Societate, qui gravi & mortiferò, quem prædixerat, morbô decumbens, jam morti proximus acum poposcit, quam in parietis rimam inseruerat: qui præsentes aderant, delirare illum opinabantur; sed ille, non deliro, inquit, sed amore Dei dari mihi velim, quod peto: acceptam itaque acum sumit, & ait: *Hæc mihi acus cæli clavis erit; hac paradisi portas reserabo, cùmque haec mori cupio, & Christum invisere Redemptorem meum; nihil enim hac acu paravi, nisi solius amore Dei, neque filum eadem trajeci unquam, nisi ut illi placerem, nec aliter, quam si ipsum Christum vestire debuisset.*

7. Assuesce igitur, Religiose, imitari hos, & ita per omnes actiones tuas servire Deo, ut non spectes mercedem ullam, sed solum amorem Dei. Addo tamen, etiam spe præmij cœlestis & metu gehennæ, seu proper Deum glorificatorem & vindicem æternum aliquid operari, esse actum virtutis Theologicæ Spei, cuius objectum prosecutionis est gloria æterna; objectum autem fugæ, est pœna æterna.

8. Quod attinet ad desiderium videndi Deum, de hoc breviter quædam adnoto.

In primis,

In primis, signum esse non postremum reprobationis, nunquam desiderare videre Deum in cœlo: in tales enim cadit illud de reprobis dictum, *Psal. 105*. Pro nihilo habuerunt terram desiderabilem. Et certè quis viator non appetit terminum suum? quis exul non desiderat patriam suam? nisi eo ipso desiderit esse patriota. 2. desideria rerum terrena- rum extingui per desiderium videndi Deum, magis quam per appetitum calidorum destruitur appetitus frigidorum. 3. neminem posse esse verum religiosum, qui non aliquando saltem toto corde efficaciter appetit cœlestia, seu videre Deum; quia cum religiosus debeat esse & contemptor rerum terrenarum, & desertor, si effectu adhæret illis, non censetur verus religiosus: hoc ipso autem censetur adhærere rebus terrenis, si nunquam appetit cœlestia; nunquam enim cor nostrum est sine adhærentia ad aliquid. 4. Servum Dei eò esse vicinorem cœlo, quò ardentiùs & vehementius appetit cœlestia, seu videre Deum, quia in fine motus est velocior. Sic anhelabat Moyses. *Exod. 33*. Ostende mihi faciem tuam! ostende mihi gloriam tuam! sic David *Psal. 41*. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum! Sic S. Paulus cupiens dissolvi ad *Phil. 1*. Sic S. Pater noster; ô quād sordet mihi terra, dum cœlum aspicio! 5. defectum desiderij, videndi SS.

H Trinitatem

Trinitatem, obstaculo nonnullis fuisse post mortem, ne statim admitterentur ad visionem Dei: comprobat id P. Nierembergius ex historia Collegij Complut. lib. 2. doctr. 13. cap. 78. relatione quadam de P. Joanne Fernandio, qui Romæ Theologiam docens, dum materiam de SS. Trinitate traderet, exarsit ejus videndæ desideriō, raptusque in spiritu, post multa sibi admodum gravia vidiit in horto quodam per ameno animam quandam pellucidè & radianter vestitam, à quā didicit, quod esset anima unius Fratris nostri, qui in Societate septennio vixit, & propter defectum desiderij videndi SS. Trinitatem, ejusdem desiderij purgatorium in loco pateretur.

DIE I OCTAVÆ MEDITATIO III.

Concludens Exercitia Spiritualia

Directorium nostrum in Exercitia S.P. N. præscribit quædam commendanda ijs, qui Exercitia peregerunt, & ab ijsdem cordi sollicitè imprimenda, ad quæ deserviet hæc Meditatio.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.
PRÆ.